

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 363

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 18 aprilie 2024

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
Decizia nr. 668 din 28 noiembrie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori și ale art. II din Legea nr. 288/2010 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori.....	2-6	383.	— Hotărâre privind actualizarea descrierii tehnice și a valorii de inventar ale bunului imobil cu numărul M.F. 64120 aparținând domeniului public al statului, divizarea numărului M.F. 64120 și transmiterea părții divizate din acesta din administrarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, prin Administrația Națională „Apele Române”, în administrarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare	12-15	
Decizia nr. 732 din 14 decembrie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare	7-9		ACTE ALE ASOCIAȚIEI NAȚIONALE A EVALUATORILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA		
Decizia nr. 735 din 14 decembrie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 73 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice....	9-11		1.	— Hotărâre pentru aprobarea raportului de activitate al Consiliului director aferent mandatului din perioada 2022—2023 și a programului de activitate al Consiliului director aferent mandatului din perioada 2024—2025.....	15
			2.	— Hotărâre pentru aprobarea situațiilor financiare pentru anul 2023 și a bugetului de venituri și cheltuieli pentru anul 2024 ale Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 668**

din 28 noiembrie 2023

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 95
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit
pentru consumatori și ale art. II din Legea nr. 288/2010 pentru aprobarea Ordonanței de urgență
a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori**

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid-Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 39 și ale art. II din Legea nr. 288/2010 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, excepție ridicată de Daniel-Ștefan Bucur în Dosarul nr. 12.451/325/2016* al Curții de Apel Timișoara — Secția a II-a civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.556D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Astfel, referitor la susținerile privind încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție, reprezentantul Ministerului Public susține că, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010, autorului excepției nu i-a fost modificat, de drept, contractul de leasing imobiliar încheiat anterior, pentru a putea spune că ulterior, prin Legea nr. 288/2010, acestuia i-au fost luate drepturile stabilite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 și, astfel, legea a retroactivat. De asemenea, cu privire la pretinsa încălcare a art. 11 alin. (1) și (2) din Constituție, apreciază că și această critică este neîntemeiată, întrucât, în lipsa reglementării criticate, consumatorii nu ar fi putut beneficia de prevederile Directivei 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului. În ceea ce privește pretinsa încălcare a art. 16 din Legea fundamentală, apreciază că nici această critică nu poate fi primită, fiind vorba, de fapt, despre o situație *tempus regit actum*.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 17 septembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 12.451/325/2016*, **Curtea de Apel Timișoara — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 39 și ale art. II din Legea nr. 288/2010 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Daniel-Ștefan Bucur în

etapa procesuală a recursului declarat într-o cauză civilă având ca obiect o acțiune în constatare prin care s-a solicitat nulitatea absolută a clauzelor pretins abuzive din contractul de leasing, precum și a clauzelor pretins abuzive din condițiile generale aferente respectivului contract, formulată în contextul în care între Bucur Daniel-Ștefan, în calitate de utilizator, și Societatea Impuls — Leasing România I.F.N. — S.A., în calitate de finanțator, a fost încheiat în anul 2008 un contract de leasing financiar, având ca obiect transmiterea dreptului de folosință asupra unui autoturism.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține că Guvernul României a subliniat că modificarea art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 a fost solicitată atât de reprezentanții Comisiei Europene prin Memorandumul de înțelegere, ca precondiție pentru eliberarea următoarei tranșe de împrumut necesare Guvernului pentru finanțarea deficitului bugetar, cât și de reprezentanții Fondului Monetar Internațional. Or, aceste imixtiuni exterioare în legislația internă în scopul realizării intereselor economice a unor grupuri bancare aduc atingere suveranității statului și contravin art. 2 alin. (2) din Constituție, o astfel de presiune asupra Executivului fiind contrară Legii fundamentale. Consideră că este inadmisibil ca într-un stat suveran să se permită amestecul unor grupuri, fie ele și financiare, întrucât suveranitatea națională aparține poporului român, consumatorii naționali fiind grav afectați de această măsură de modificare a art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010.

6. Autorul excepției susține că pct. 39 din Legea nr. 288/2010, care modifică art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010, contravine și art. 11 alin. (1) și (2) din Constituție, întrucât, potrivit art. 169 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (*TFUE*), este necesar să se asigure un nivel ridicat de protecție a consumatorilor. Prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010, scopul urmărit de legiuitor a fost să se asigure un nivel ridicat de protecție a consumatorilor, creând drepturi în favoarea acestora, dispunând, în acord cu prevederile art. 22 alin. (2) din Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului, că aceștia nu vor putea renunța la „drepturile care le-au fost conferite prin dispozițiile de drept intern care transpun prezenta directivă sau corespund acesteia”. Drepturile s-au născut și au produs efecte indiferent că debitorilor consumatori le-a fost înmănat sau nu un act adițional ori că au acceptat sau nu prevederile actului adițional. Efectele ordonanței s-au produs asupra tuturor consumatorilor care intrau în sfera ei de cuprindere, deci și asupra celor ale căror contracte se aflau în derulare. La data intrării în vigoare a Legii nr. 288/2010, efectele ordonanței fiind epuizate, dispoziția că nu se mai aplică contractelor aflate în derulare nu își mai găsește rațiunea, aceste contracte aflate în derulare fiind deja modificate, consumatorii nemaiputând renunța la drepturile ce le-au fost conferite printr-o reglementare imperativă care urmărea protejarea unui interes general. Odată

ce aceste drepturi au fost stabilite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010, statul avea obligația respectării lor, în caz contrar încălcându-se art. 1 alin. (3) și art. 15 alin. (1) din Constituție. Faptul că statul a emis mai întâi o ordonanță de urgență care transpunea în mod corect Directiva 2008/48/CE având în vedere dispozițiile art. 169 din TFUE și ale art. 38 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, aceasta aplicându-se și contractelor aflate în derulare, iar ulterior, datorită presiunilor cartelare, prin Legea nr. 288/2010 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010, a revenit, precizând că dispozițiile ordonanței de urgență menționate nu se mai aplică contractelor aflate în derulare, cu excepția câtorva articole, este de natură să creeze imprezibilitate și să deruteze în principal consumatorii, aceștia fiind supuși unor noi presiuni din partea instituțiilor bancare/financiare de a adera la actele adiționale în forma impusă de ele, chiar dacă acestea nu respectau prevederile legale.

7. Autorul excepției apreciază că prin reglementarea criticată este încălcat și art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, context în care arată că, potrivit legii, contractele de credit și de leasing sunt contracte cu executare succesivă, iar prin aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010, aprobată prin Legea nr. 288/2010, doar unor consumatori din aceste contracte de consum se produce o discriminare între aceștia, unora asigurându-li-se o protecție mai eficientă, având în vedere că prin intrarea în vigoare a ordonanței de urgență au reglementat mai multe aspecte, în timp ce celorlalți nu le mai sunt aplicabile nici măcar vechile prevederi legale, întrucât și acestea au fost abrogate. Ori, în acest caz, nu se poate afirma că există egalitate între consumatorii care au încheiat contracte înainte de intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 și cei care au încheiat contracte după intrarea în vigoare a acesteia și că toți consumatorii se bucură de același nivel ridicat de protecție reglementat de TFUE.

8. Se mai arată că, potrivit art. 95 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010, era interzisă introducerea în actele adiționale a altor prevederi decât cele impuse de acest act normativ, acestea fiind considerate nule de drept. Instituțiile financiare însă nu au respectat aceste dispoziții și fie au introdus și alte clauze în defavoarea consumatorului, fie prevederile ordonanței de urgență au primit interpretări diferite decât cele avute în vedere de legiuitor. Arată că adoptarea art. II din Legea nr. 288/2010 dau consumatorului posibilitatea doar să adere la forma propusă de instituția financiară. Legiuitorul a presupus că această formă este în conformitate cu dispozițiile impuse de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 și că actele adiționale au fost încheiate cu respectarea bunei-credințe. Or, în condițiile în care aceste acte adiționale încălcă prevederile legale, prin faptul că debitorii sunt obligați să accepte o formă impusă în mod abuziv de către creditori, reglementarea criticată îngreudește dreptul de acces liber la justiție.

9. Autorul excepției apreciază că reglementarea criticată contravine și art. 47 alin. (1) din Constituție, sens în care arată că, prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 și ulterior prin modificarea art. 95 din cuprinsul acesteia, contractele au fost modificate, instituțiile financiare majorând fără niciun temei legal marjele fixe din contract, pentru a obține dobânda avută în contractul inițial. Neexistând nicio posibilitate de a obține modificarea actelor adiționale, prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 și ulterior modificarea acesteia în sensul că nu se mai aplică contractelor aflate în derulare, s-a creat o situație defavorabilă debitorilor, nivelul acestora de trai scăzând, în timp ce ratele bancare cresc.

10. Autorul excepției apreciază că dispozițiile criticate contravin și art. 57 din Constituție, având în vedere că instituțiile financiare nu au respectat prevederile impuse de dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 atunci când au elaborat actele adiționale, exercitându-și drepturile cu rea-credință, încălcând

drepturile consumatorilor, aspecte constatate de către reprezentanții Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

11. De asemenea, autorul excepției apreciază că reglementarea criticată contravine și art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și f) din Constituție, sens în care arată că, în interpretarea sa, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat printr-o jurisprudență constantă că art. 101 din TFUE (ex — art. 81) și art. 102 din TFUE (ex — art. 82) impun statelor membre să nu ia sau să nu mențină în vigoare măsuri, chiar de natură legislativă sau de reglementare, care pot elimina efectul util al normelor privind concurența aplicabile întreprinderilor. Or, în speță, s-a înlăturat caracterul public al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010, datorită intervenției grupurilor financiare, operatorilor privați, în materia economică a țării, iar prin această intervenție consumatorii sunt ținuti în continuare captivi în contractele de adeziune încheiate cu aceste instituții, fără a exista o concurență reală între aceste instituții de același tip, iar, astfel, consumatorii devenind garanți ai acestora. Susține că prin legea de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 legiuitorul a intervenit în favoarea instituțiilor financiare din România, astfel că debitorii consumatori au devenit în acest mod garanți ai sistemului financiar, întrucât prin menținerea actelor adiționale în termenii formulați de instituțiile financiare profitul este garantat, dobânzile majorându-se. În concluzie, prin reglementarea criticată, statul român a asigurat profitul instituțiilor bancare/financiare pe următorii ani.

12. Autorul excepției consideră că reglementarea criticată contravine și art. 148 alin. (2) și (4) din Constituție, sens în care arată că potrivit art. 169 din TFUE și art. 38 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene se urmărește asigurarea unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor. Or, prin modificarea art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010, consumatorii care aveau contracte aflate în derulare nu se mai bucură de un nivel ridicat de protecție, ci, dimpotrivă, au fost defavorizați. Nu mai există nicio lege specială care să reglementeze domeniul creditului pentru consum în cazul contractelor încheiate anterior intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010, Legea nr. 289/2004 privind regimul juridic al contractelor de credit pentru consum destinate consumatorilor, persoane fizice, fiind abrogată expres de ordonanța de urgență anterioară. Așa fiind, prin modificarea art. 95, consumatorii ale căror contracte se aflau în derulare sunt lipsiți de cadrul juridic care trebuia să asigure un nivel ridicat de protecție. Având în vedere că prevederile TFUE au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, apreciază că, în mod evident, modificarea art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 și introducerea art. II din Legea nr. 288/2010 este neconstituțională.

13. **Curtea de Apel Timișoara — Secția a II-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, iar reglementarea criticată nu contravine normelor constituționale invocate. Arată, de asemenea, că dispozițiile legale criticate nu fac altceva decât să asigure aplicarea în timp a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010, cu respectarea principiului neretroactivității legii, consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție, precum și cu observarea principiilor fundamentale de rezolvare a conflictului intertemporal de legi, astfel încât să asigure armonizarea nevoii de protecție pe care o aduce legea nouă cu necesitate de predictibilitate și stabilitate a raporturilor juridice constituite sub imperiul legii vechi.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum a fost reținut în dispozitivul încheierii de sesizare, îl reprezintă art. I pct. 39 și art. II din Legea nr. 288/2010 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 888 din 30 decembrie 2010. Așa cum s-a statuat, însă, în jurisprudența Curții Constituționale, exemplu fiind Decizia nr. 91 din 2 martie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 521 din 13 iunie 2023, paragraful 11, în temeiul art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta, iar intervențiile ulterioare de modificare sau de completare a acestora trebuie raportate tot la actul de bază.

18. Așa fiind, în ceea ce privește dispozițiile art. I pct. 39 din Legea nr. 288/2010 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010, Curtea constată că acestea modifică art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010, astfel încât, având în vedere cele mai sus menționate, obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă, de fapt, dispozițiile art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 11 iunie 2010, potrivit căroră: *„Prevederile prezentei ordonanțe de urgență nu se aplică contractelor în curs de derulare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, cu excepția dispozițiilor art. 371, ale art. 66—69 și, în ceea ce privește contractele de credit pe durată nedeterminată existente la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, ale art. 50—55, ale art. 56 alin. (2), ale art. 57 alin. (1) și (2), precum și ale art. 66—71.”*

19. Cât privește dispozițiile art. II din Legea nr. 288/2010, acestea prevăd: *„(1) Actele adiționale încheiate și semnate până la data intrării în vigoare a prezentei legi în vederea asigurării conformității contractelor cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 își produc efectele în conformitate cu termenii contractuali agreeți între părți.*

(2) Actele adiționale nesemnate de către consumatori, considerate acceptate tacit până la data intrării în vigoare a prezentei legi, își vor produce efectele în conformitate cu termenii în care au fost formulate, cu excepția cazului în care consumatorul sau creditorul notifică cealaltă parte în sens contrar, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.”

20. Prin urmare, obiectul excepției de neconstituționalitate asupra căroră Curtea urmează să se pronunțe îl constituie, în concret, dispozițiile art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori și ale art. II din Legea nr. 288/2010 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori.

21. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile criticate contravin normelor constituționale ale art. 1 alin. (3), potrivit căroră *„România este stat de drept, democratic și social [...]”*, ale art. 2 alin. (2) care prevăd că *„Niciun grup și nicio persoană nu pot exercita suveranitatea în nume propriu.”*, ale art. 11 alin. (1) și (2) referitoare la dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 15 privind universalitatea, ale art. 16 alin. (1) și (2) care consacră egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1)

și (2) privind accesul liber la justiție, ale art. 47 alin. (1), potrivit căroră *„Statul este obligat să ia măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent.”*, ale art. 57 referitoare la exercitarea drepturilor și a libertăților, ale art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și f), potrivit căroră *„Economia României este economie de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență”*, iar *„Statul trebuie să asigure: a) libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție”* și *„f) crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții”*, precum și celor ale art. 148 alin. (2) și (4) referitoare la integrarea în Uniunea Europeană.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile criticate au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 277 din 23 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 447 din 23 iunie 2015, și Decizia nr. 490 din 25 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 968 din 21 octombrie 2020, prin care Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate.

23. Prin jurisprudența amintită, respectiv Decizia nr. 490 din 25 iunie 2020, precitată, paragrafele 16—25, Curtea a constatat că soluția legislativă criticată a mai format obiectul controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare, atât cu ocazia controlului a priori asupra Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, care a devenit Legea nr. 288/2010, context în care instanța de contencios constituțional s-a pronunțat prin Decizia nr. 1.656 din 28 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 31 ianuarie 2011, cât și pe calea controlului a posteriori, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 1.446 din 3 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 895 din 16 decembrie 2011, Decizia nr. 1.622 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 156 din 8 martie 2012, Decizia nr. 277 din 23 aprilie 2015, precitată, precum și Decizia nr. 2 din 14 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 299 din 9 aprilie 2020, decizii prin care Curtea a constatat că reglementarea criticată este constituțională.

24. Astfel, în ceea ce privește contrarietatea reglementării criticate cu dispozițiile constituționale ale art. 11 alin. (1) și (2) referitoare la dreptul internațional și dreptul intern, coroborate cu cele ale art. 20 alin. (2) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului și ale art. 148 alin. (2) și (4) privind integrarea în Uniunea Europeană, Curtea reține că, așa cum s-a statuat în jurisprudența amintită, Legea nr. 288/2010 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori transpune în dreptul intern o reglementare din dreptul Uniunii Europene, și anume Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului. Astfel, potrivit art. 30 alin. (1) din această directivă (articol ce are denumirea marginală „Măsuri tranzitorii”), *„Prezenta directivă nu se aplică contractelor de credit existente la data intrării în vigoare a măsurilor naționale de punere în aplicare”*, iar, potrivit alin. (2) al art. 30, *„Cu toate acestea, statele membre se asigură că articolele 11, 12, 13 și 17, articolul 18 alineatul (1) a doua teză și articolul 18 alineatul (2) se aplică și contractelor pe durată nedeterminată existente la data la care intră în vigoare măsurile naționale de punere în aplicare.”* Aceste dispoziții au fost transpuse în art. 95 din legea criticată, articol ce are următorul conținut: *„Prevederile prezentei ordonanțe de urgență nu se aplică contractelor în curs de derulare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, cu excepția dispozițiilor art. 371, ale art. 66—69 și, în ceea ce privește contractele de credit pe durată nedeterminată existente la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, ale art. 50—55, ale art. 56 alin. (2), ale art. 57 alin. (1) și (2), precum și ale art. 66—71.”*

25. Curtea a reținut că adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 a fost necesară pentru a permite creditorilor să îndeplinească obligațiile prevăzute în actul normativ european, astfel încât să fie atins obiectivul de creare a pieței interne comunitare, care impune asigurarea unui cadru de reglementare unitar la nivelul Uniunii Europene. Prin adoptarea actului normativ criticat s-a încurajat mobilitatea consumatorilor, în sensul de a li se permite acestora mutarea creditelor de la un creditor la altul în condiții contractuale mai avantajoase, s-a dat posibilitatea consumatorilor să ramburseze anticipat sumele contractate fără a plăti penalități excesive și s-a creat cadrul necesar pentru relansarea acordării de credite în condiții de transparență și liberă concurență. Pe lângă protecția consumatorilor, această intervenție legislativă a fost necesară pentru a permite creditorilor să îndeplinească obligațiile prevăzute în Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului, astfel încât să fie atins obiectivul de creare a pieței interne a Uniunii Europene, care impunea asigurarea unui cadru de reglementare unitar la nivelul acesteia. În lipsa unei reglementări imediate a contractelor de credit pentru consumatori, aceștia nu ar fi putut beneficia de drepturile prevăzute de actul normativ european, ceea ce ar fi avut un impact direct asupra veniturilor consumatorilor, și, totodată, s-ar fi creat o denaturare a concurenței la nivelul instituțiilor de credit, astfel încât, prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 și implementarea directivei, legiuitorul delegat a reușit să creeze cadrul favorabil liberei concurențe între instituțiile de credit.

26. De asemenea, prin Decizia nr. 1.059 din 11 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 4 februarie 2013, Curtea a reținut că dispozițiile de lege criticate transpun în dreptul intern o reglementare secundară a Uniunii Europene, și anume o directivă, act obligatoriu care stabilește în sarcina statelor membre destinate o obligație de rezultat în ceea ce privește transpunerea, obligație care însă nu este de natură să împiedice legiuitorul național să reglementeze mai amplu, mai riguros sau mai detaliat domeniul vizat. Legiuitorul național este obligat, însă, să efectueze această operațiune în mod corect, în acord cu scopul și spiritul directivei europene transpuse, care, în cazul de față, vizează asigurarea unei mai eficiente protecții a consumatorilor. De altfel, pct. 9 din preambulul Directivei 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 prevede necesitatea de a asigura consumatorilor din Uniunea Europeană un nivel ridicat și echivalent de protecție a intereselor lor și de a crea o veritabilă piață internă, recunoscând dreptul statelor membre de a menține sau de a introduce, în anumite condiții, dispoziții legale naționale suplimentare. Interdicția adresată statelor membre, prin același pct. 9, de a menține sau de a introduce alte dispoziții de drept intern decât cele prevăzute de Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 nu se aplică decât în cazul dispozițiilor armonizate din directivă. Referitor la acest aspect, și anume la faptul dacă legiuitorul delegat a afectat prin ordonanța de urgență dispozițiile armonizate, Curtea a mai reținut că instanțele de judecată, împreună cu Curtea de Justiție a Uniunii Europene, sunt singurele competente să analizeze și să constate neconcordanța dintre legislația internă ce vizează transpunerea unei directive și dreptul Uniunii Europene (a se vedea Decizia nr. 137 din 25 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 22 martie 2010).

27. Din perspectiva criticilor formulate în cauză, prin Decizia nr. 2 din 14 ianuarie 2020, precitată, Curtea a subliniat că prevederile art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010, astfel cum au fost modificate prin legea de aprobare, Legea nr. 288/2010, trebuie citite și interpretate în coroborare cu dispozițiile art. II alin. (1) din aceeași lege, care prevăd că „*actele adiționale încheiate și semnate până la data intrării în vigoare a prezentei legi în vederea asigurării*

conformității contractelor cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 își produc efectele în conformitate cu termenii contractuali agreeți între părți”. Așa fiind, Curtea a constatat că modificările aduse art. 95 din ordonanța de urgență nu pot opera, în ciuda exprimării defectuoase a textului de lege, decât de la data intrării în vigoare a legii de aprobare a ordonanței de urgență, altfel ar fi înlăturate efectele produse de ordonanța de urgență până la data intrării în vigoare a legii de aprobare și ar opera retroactiv. Mai mult, prevederile art. II alin. (2) din legea de aprobare, care stipulează că „*actele adiționale nesemnate de către consumatori, considerate acceptate tacit până la data intrării în vigoare a prezentei legi, își vor produce efectele în conformitate cu termenii în care au fost formulate, cu excepția cazului în care consumatorul sau creditorul notifică cealaltă parte în sens contrar, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi*”, trebuie interpretate ca impunând și acordul de voință al consumatorului cu privire la notificarea mai sus menționată, întrucât ordonanța de urgență a fost adoptată în aplicarea Directivei 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008, directivă care prevede în preambulul său, la pct. 9, că „O armonizare completă este necesară pentru a se asigura tuturor consumatorilor din Comunitate un nivel ridicat și echivalent de protecție a intereselor lor și pentru crearea unei veritabile piețe interne”.

28. Cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, prin Decizia nr. 277 din 23 aprilie 2015, precitată, Curtea a reținut că autorii excepției de neconstituționalitate aveau în vedere, ca și în prezenta cauză, o presupusă discriminare între persoanele/consumatorii cărora le sunt aplicabile prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 și persoanele cărora le sunt aplicabile prevederile Legii nr. 288/2010, deoarece în varianta inițială a art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 nu era acordat consumatorilor dreptul de a refuza încheierea actelor adiționale, nesemnarea acestora fiind considerată, potrivit legii, acceptare tacită, în timp ce Legea nr. 288/2010 le oferă acest drept. În acest context, Curtea a reținut că, potrivit art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 (în forma nemodificată de Legea nr. 288/2010), pentru contractele aflate în derulare, creditorii aveau obligația ca, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență, să asigure conformitatea contractului cu dispozițiile acesteia. Modificarea contractelor aflate în derulare urma să se facă prin acte adiționale în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență [alin. (2)]. Creditorul trebuia să facă dovada că a depus toate diligențele pentru informarea consumatorului cu privire la semnarea actelor adiționale. Se interzicea, totodată, introducerea în actele adiționale a altor prevederi decât cele din ordonanța de urgență menționată, sancțiunea nerespectării acestei interdicții fiind nulitatea absolută a actelor adiționale. Nesemnarea de către consumator a actelor adiționale prevăzute la alin. (2) era considerată acceptare tacită. Prin legea de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010, respectiv Legea nr. 288/2010, art. 95 a fost modificat în sensul că „*prevederile prezentei ordonanțe de urgență nu se aplică contractelor în curs de derulare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, cu excepția dispozițiilor (...)*”.

29. Totodată, prin art. II din Legea nr. 288/2010 s-a statuat că „*actele adiționale încheiate și semnate până la data intrării în vigoare a prezentei legi în vederea asigurării conformității contractelor cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 își produc efectele în conformitate cu termenii contractuali agreeți între părți*”, iar „*actele adiționale nesemnate de către consumatori, considerate acceptate tacit până la data intrării în vigoare a prezentei legi, își vor produce efectele în conformitate cu termenii în care au fost formulate, cu excepția cazului în care consumatorul sau creditorul notifică cealaltă parte în sens contrar, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi*”. Așadar, prin sintagma „cu excepția cazului în care consumatorul sau creditorul notifică cealaltă

parte în sens contrar”, din cuprinsul art. II al Legii nr. 288/2010 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010, legiuitorul nu a făcut altceva decât să dea eficiență opoziției formulate de una dintre părți, prin notificarea celeilalte că nu este de acord — din motive care țin de protecția consumatorului — cu actul adițional nesemnat, dar considerat acceptat tacit, repunând, astfel, părțile în termenul de a formula o opoziție reală, și nu una formală. Astfel, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a Legii nr. 288/2010, consumatorii care nu și-au exprimat voința cu privire la actele adiționale transmise de către creditori, în conformitate cu dispozițiile art. 95 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010, ipoteză care, potrivit prevederilor art. 95 alin. (5) din această ordonanță de urgență, echivala cu o acceptare tacită, au avut posibilitatea să notifice cealaltă parte că nu sunt de acord cu actele adiționale întocmite și acceptate tacit în baza acestei ordonanțe de urgență. Prin urmare, dispozițiile art. 95 alin. (5) din acest act normativ, în modul arătat, au fost lipsite de eficiență și, potrivit art. II din Legea nr. 288/2010, acceptarea tacită menționată de acest text nu poate opera.

30. În concluzie, față de succesiunea în timp a celor două acte normative, Curtea a observat că prin legea de aprobare a ordonanței de urgență s-a instituit posibilitatea consumatorului sau a creditorului de a notifica cealaltă parte, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a legii de aprobare, în situația în care nu este de acord cu actul adițional acceptat tacit în conformitate cu prevederile art. 95 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010.

31. Totodată, în paragraful 19 al Deciziei nr. 277 din 23 aprilie 2015, precitată, cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea a constatat că, potrivit jurisprudenței sale constante, tratamentul juridic egal constituie un drept al cetățenilor numai în măsura în care aceștia se găsesc în situații juridice identice, deosebirile sub acest aspect impunând, în mod necesar, un regim juridic diferențiat. Așa fiind, în măsura în care reglementările art. II alin. (2) din Legea nr. 288/2010 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, care modifică art. 95 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010, se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută de ipoteza normelor legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, critica având un atare obiect nu este întemeiată.

32. În legătură cu susținerea privind înfrângerea art. 15 alin. (2) din Constituție, în jurisprudența Curții Constituționale s-a statuat că o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă

producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare. Rezultă că retroactivitatea legii privește modificarea unei situații pentru trecut, iar nu reglementarea diferită a unei situații juridice pentru viitor. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 respectă prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție, producând efecte pentru viitor de la data intrării în vigoare, creditorilor nefiindu-le impuse obligații de recalculare transparentă a dobânzilor și de eliminare a comisioanelor percepute în trecut, contractul de credit fiind un contract cu executare succesivă.

33. De asemenea, prin Decizia nr. 450 din 3 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 24 iulie 2012, Curtea a statuat că nu poate fi reținută nici încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 45, ținând cont de faptul că libertatea economică se exercită în limitele legii, astfel încât intervenția legiuitorului în stabilirea condițiilor de executare a contractelor cu executare succesivă nu are semnificația încălcării acestei norme. Curtea a mai observat, totodată, că, aplicându-se contractelor în curs de derulare, dispozițiile în cauză nu încalcă prevederile art. 44 din Constituție, întrucât prestațiile viitoare sub forma dobânzilor nu intră în sfera de protecție a dreptului de proprietate, acesta protejând doar acele creanțe care sunt certe, lichide și exigibile.

34. În acest context, Curtea subliniază că în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 se invocă oportunitatea modificărilor în sensul de a se evita posibilitatea declanșării procedurii de infringement de către Comisia Europeană împotriva României, modificările fiind în conformitate cu art. 11, 20 și 148 din Constituție.

35. Referitor la susținerile privind încălcarea art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție, Curtea apreciază că textele legale criticate nu conțin în cuprinsul lor nicio reglementare de natură să împiedice exercitarea accesului liber la justiție, care presupune posibilitatea juridică a persoanei de a avea acces atât la structurile justiției, cât și la mijloacele procedurale de îndeplinire a acesteia, iar în ceea ce privește invocarea dispozițiilor art. 2 alin. (2), ale art. 47 alin. (1), ale art. 57 și 135 din Constituție, acestea nu au incidență în cauză.

36. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

37. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Daniel-Ștefan Bucur în Dosarul nr. 12.451/325/2016* al Curții de Apel Timișoara — Secția a II-a civilă și constată că dispozițiile art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori și ale art. II din Legea nr. 288/2010 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Timișoara — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 28 noiembrie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ingrid-Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 732

din 14 decembrie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia-Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare. Excepția a fost ridicată de Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”, în numele membrilor Silvian Bucur și alții, în Dosarul nr. 24.081/3/2019*/a1 al Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 947D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, arată că reglementarea criticată se referă exclusiv la salarizarea polițiștilor, domeniu care nu ține de statutul acestora, astfel că, raportat la criticile de neconstituționalitate, nu se poate reține că sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 73 și 115. În ceea ce privește critica raportată la art. 1 alin. (4) din Constituție, consideră că și aceasta este neîntemeiată, întrucât ordonanța este un act normativ prin care Guvernul reglementează sub controlul Parlamentului. În sprijinul celor arătate, invocă și jurisprudența Curții Constituționale, de exemplu, Decizia nr. 316 din 30 mai 2023.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 739 din 15 iunie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 24.081/3/2019*/a1, **Curtea de Apel București** —

Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare. Excepția a fost ridicată de Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”, în numele membrilor Silvian Bucur și alții, într-o cauză având ca obiect drepturi salariale ale funcționarilor publici.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia arată, în esență, că dispozițiile de lege criticate, care nu sunt cuprinse într-o lege organică, reglementează valoarea unui element esențial al algoritmului de calcul al salariului polițistului, respectiv valoarea sectorială de referință, pe baza căreia s-au stabilit salariul de bază și salariul de grad profesional. Or, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, statutul funcționarului public se reglementează prin lege organică, astfel că se încalcă aceste prevederi constituționale.

6. De asemenea, arată că sunt încălcate și prevederile art. 115 alin. (1) din Constituție, potrivit căruia Guvernul poate reglementa în domeniul rezervat legii organice doar prin ordonanțe de urgență, iar nu și prin ordonanțe simple.

7. Întrucât Guvernul a intervenit în sfera competențelor exclusive ale Parlamentului, sunt încălcate și prevederile art. 1 alin. (4) din Constituție privind separația puterilor în stat.

8. **Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal**, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu își exprimă opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate.

9. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 31 ianuarie 2008. Dispozițiile de lege criticate au următorul conținut: „(1) *Începând cu data de 1 aprilie 2008, valoarea de referință sectorială pentru determinarea soldelor de funcție și grad ale personalului militar, potrivit prevederilor Legii nr. 138/1999, cu modificările și completările ulterioare, valoarea de referință sectorială în raport cu care se calculează salariile funcționarilor publici cu statut special, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 353/2003, cu modificările și completările ulterioare, și valoarea de referință sectorială în baza căreia se calculează salariile funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 462/2006, cu modificările ulterioare, se stabilesc la 193,4694 lei.*

(2) *Începând cu data de 1 octombrie 2008, valoarea de referință sectorială prevăzută la alin. (1) devine 197,3387 lei.*

(3) *Soldele de funcție și de grad ale personalului militar, respectiv salariile pentru funcția îndeplinită și pentru gradul profesional deținut de funcționarii publici cu statut special, calculate potrivit alin. (1) și (2), vor fi întregite la un leu, în favoarea personalului.”*

13. Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au fost abrogate prin art. 48 alin. (1) pct. 26 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009. Având în vedere însă cele reținute prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare și având în vedere aplicabilitatea în cauza în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege cu care a fost sesizată, Curtea urmează să analizeze constituționalitatea acestor dispoziții de lege.

14. Autorii excepției consideră că dispozițiile de lege criticate sunt contrare următoarelor prevederi din Constituție: art. 1 alin. (4) privind separația puterilor în stat, art. 73 alin. (3) lit. j), potrivit

căruia statutul funcționarilor publici se reglementează prin lege organică, și art. 115 alin. (1) privind delegarea legislativă.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. II din Ordonanța Guvernului nr. 138/1999 au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate în raport cu critici similare celor invocate în prezenta cauză. În acest sens, pot fi amintite, spre exemplu, Decizia nr. 108 din 23 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 548 din 27 mai 2021, Decizia nr. 285 din 27 aprilie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 678 din 9 iulie 2021, sau Decizia nr. 628 din 7 octombrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 633 din 28 iunie 2022.

16. Prin deciziile mai sus amintite, Curtea Constituțională, făcând trimitere la jurisprudența sa anterioară, a reținut că polițistul, funcționar public cu statut special, este subiect al unui raport de serviciu, raport care ia naștere, se execută și încetează în condiții speciale. De aceea, aspectele esențiale ce vizează cele trei elemente ale raporturilor de serviciu se referă în mod intrinsec la statutul acestuia, statut care este reglementat prin lege organică, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 392 din 2 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 11 septembrie 2014, paragraful 17, Decizia nr. 637 din 13 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 906 din 8 decembrie 2015, paragraful 24, și Decizia nr. 90 din 27 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 382 din 4 mai 2018, paragraful 16). Statutul juridic al unei categorii de personal este reprezentat de dispozițiile de lege referitoare la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea raportului juridic de muncă (Decizia nr. 172 din 24 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 25 aprilie 2016, paragrafele 19 și 21). În ceea ce privește reglementarea tuturor aspectelor esențiale privind nașterea, executarea și încetarea raportului de serviciu al polițistului, Curtea a constatat că acestea constituie obiectul reglementării Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

17. Or, Curtea a observat că Ordonanța Guvernului nr. 8/2008, ale cărei dispoziții sunt supuse controlului de constituționalitate în prezenta cauză, a avut ca obiect de reglementare, așa cum reiese din însuși titlul său, modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că sistemul de salarizare, indiferent de categoria profesională vizată, nu se regăsește printre domeniile strict și limitativ, care, conform art. 73 alin. (3) din Constituție, fac obiectul de reglementare al legii organice (Decizia nr. 645 din 29 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.160 din 21 decembrie 2005, și Decizia nr. 627 din 22 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2021).

18. În aceste condiții, Curtea a constatat că prevederile art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 nu încalcă art. 1 alin. (4), art. 73 alin. (3) lit. j) și nici art. 115 alin. (1) din Constituție, impunându-se respingerea acestor critici ca neîntemeiate.

19. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie, considerentele și concluziile deciziilor mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

20. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”, în numele membrilor Silvian Bucur și alții, în Dosarul nr. 24.081/3/2019*/a1 al Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 decembrie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Patricia-Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 735

din 14 decembrie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 73 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia-Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 73 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice. Excepția a fost ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Brașov — Secția civilă în Dosarul nr. 1.175/119/2019 al acestei instanțe și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.291D/2020.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru partea Korodi Magor, domnul avocat Kulcsar Alexandru, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsește partea Casa Teritorială de Pensii Covasna, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.294D/2020, având ca obiect excepția

de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții de lege, excepție ridicată de Kulcsar Alexandru-Norbert în Dosarul nr. 961/119/2019 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă.

4. La apelul nominal se prezintă autorul excepției, prin domnul avocat Kulcsar Alexandru, cu împuternicire avocațională depusă la dosar. Lipsește partea Casa Teritorială de Pensii Covasna, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Reprezentantul autorilor excepției și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.294D/2020 la Dosarul nr. 1.291D/2020, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului părților prezent, care pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate, susținând că dispozițiile de lege criticate sunt discriminatorii. Diferența de tratament juridic are loc între persoanele care au dobândit o invaliditate în urma unui accident de muncă sau în urma unei boli obișnuite — care pot beneficia de pensie de invaliditate — și persoanele care nu pot beneficia de pensie de invaliditate întrucât au fost diagnosticate cu boala invalidantă încă de la naștere, așa cum sunt persoanele cu autism. Pentru a dobândi

pensie de invaliditate, aceste persoane ar trebui să aibă un stagiul de cotizare minim de o zi. Or, în condițiile în care aceste persoane nu au putut avea niciodată capacitate de muncă, nici nu pot pierde această capacitate, așa cum prevede în mod imperativ textul de lege criticat. Potrivit art. 16 din Constituție, aceste persoane ar trebui să poată beneficia de pensie de invaliditate.

7. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că părțile din cauzele în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate nu au avut capacitate de muncă de la naștere. Or, în sistemul român de drept pensia de invaliditate este percepută ca o contraprestație a sistemului public de pensii pentru persoanele care și-au pierdut capacitatea de muncă. Ipoteza avută în vedere de legiuitor este aceea a intervenirii unei cauze imprevizibile ce împiedică persoana care a muncit la un moment dat să mai presteze muncă în continuare. Pensia de invaliditate nu este un drept de asistență socială, ci este un drept de asigurare socială întemeiat pe principiul contributivității. În susținerea celor arătate, invocă și Decizia Curții Constituționale nr. 152 din 30 martie 2023.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin Încheierea din 22 iunie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 1.175/119/2019, și prin Încheierea din 29 iunie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 961/119/2019, **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 73 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.** Excepția a fost ridicată, din oficiu, de instanța de judecată și, respectiv, de Kulcsar Alexandru-Norbert în cauze având ca obiect contestații formulate împotriva unor decizii ale caselor de pensii prin care s-au respins cererile de acordare a pensiei de invaliditate, întrucât nu s-a făcut dovada realizării unui stagiul de cotizare, cauze aflate în etapa procesuală a apelului.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 73 din Legea nr. 263/2010 sunt de natură să creeze o situație discriminatorie în cadrul aceleiași categorii de pensionari, respectiv cei care și-au pierdut capacitatea de muncă sau nu au această capacitate de muncă. Distincția pe care o face legiuitorul între persoanele care și-au pierdut capacitatea de muncă din cauza unor boli obișnuite sau a unor accidente care nu au legătură cu munca și persoanele care se încadrează în categoriile menționate de art. 68 alin. (1) lit. a) și b) și alin. (2), (3) și (4) din Legea nr. 263/2010 este de natură să creeze o situație care defavorizează persoanele din prima categorie.

10. Astfel, persoanele care s-au născut cu o invaliditate determinată de o boală obișnuită nu pot realiza stagiul de cotizare și, din acest motiv, nu pot beneficia de pensie de invaliditate, spre deosebire de persoanele care și-au pierdut total sau cel puțin jumătate din capacitatea de muncă din cauza accidentelor de muncă și bolilor profesionale ori ca urmare a neoplaziilor, schizofreniei și SIDA.

11. Discriminarea vizează cauza care determină incapacitatea de muncă — boală obișnuită sau accident care nu are legătură cu munca —, precum și modul prin care persoanele au pierdut capacitatea de muncă — respectiv prin pierdere pe parcursul vieții sau prin lipsa acesteia ca urmare a unei invalidități sau a unui handicap ivit la naștere.

12. **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă** apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale pentru motivele arătate în motivarea excepției de neconstituționalitate.

13. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 73 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, așa cum au fost modificate prin art. 1 pct. 2 din Legea nr. 37/2013 pentru modificarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 12 martie 2013, dispoziții care au următoarea redactare: „*Personalele care și-au pierdut capacitatea de muncă din cauza unor boli obișnuite sau a unor accidente care nu au legătură cu munca beneficiază de pensie de invaliditate, dacă au realizat, în condițiile legii, stagiul de cotizare.*”

17. Autorii excepției susțin că aceste dispoziții de lege sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în jurisprudența sa, prin Decizia nr. 152 din 30 martie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 705 din 1 august 2023, a mai examinat critici similare celor invocate în prezenta cauză, raportându-se însă la prevederile art. 68 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 263/2010. Dispozițiile acestui articol de lege reglementează condițiile și cazurile în care se acordă pensia de invaliditate, stabilind că aceasta se cuvine persoanelor care nu au împlinit vârsta standard de pensionare prevăzută în anexa nr. 5 la Legea nr. 263/2010 și care și-au pierdut total sau cel puțin jumătate din capacitatea de muncă, din cauza: a) accidentelor de muncă și bolilor profesionale, conform legii; b) neoplaziilor, schizofreniei și SIDA; c) bolilor obișnuite și accidentelor care nu au legătură cu munca.

19. Prin decizia mai sus amintită, analizând susținerea potrivit căreia reglementarea privind condițiile de acordare a pensiei de invaliditate creează o discriminare între persoanele care și-au pierdut capacitatea de muncă drept urmare a unor boli obișnuite față de cele care și-au pierdut capacitatea de muncă drept urmare a bolilor prevăzute la art. 68 alin. (1) lit. b), respectiv neoplaziile, schizofrenia și SIDA, Curtea a observat că diferența de tratament decurge din faptul că dispozițiile art. 74 din Legea nr. 263/2010, stabilind condițiile în care au dreptul la pensie de invaliditate persoanele aflate în ipoteza art. 68 alin. (1) lit. b) din aceeași lege, prevăd că acest drept se acordă „indiferent de stagiul de cotizare realizat”, în timp ce dispozițiile art. 73 din Legea nr. 263/2010 prevăd că persoanele care și-au pierdut capacitatea de muncă din cauza unor boli obișnuite sau a unor accidente care nu au legătură cu munca beneficiază de

pensie de invaliditate dacă au realizat, în condițiile legii, stagiul de cotizare. Curtea a precizat însă că dispozițiile art. 74 din Legea nr. 263/2010, prevăzând dreptul la pensie de invaliditate „indiferent de stagiul de cotizare realizat”, nu pot fi interpretate în sensul excluderii totale a cerinței existenței unui stagiul de cotizare, ci, ținând cont de caracterul imprezvizibil și deosebit de grav al situațiilor avute în vedere, care duc la pierderea capacității de muncă, textul de lege exclude condiția referitoare la necesitatea unei anumite durate a stagiului de cotizare ori a vârstei la care se poate acorda dreptul la pensie de invaliditate. Curtea a amintit că, potrivit art. 2 lit. c) din Legea nr. 263/2010, unul dintre principiile de bază ale sistemului unitar de pensii publice îl constituie principiul contributivității, conform căruia fondurile de asigurări sociale se constituie pe baza contribuțiilor datorate de persoanele fizice și juridice participante la sistemul public de pensii, drepturile de asigurări sociale cuvenindu-se în temeiul contribuțiilor de asigurări sociale plătite. Pensia de invaliditate, nefiind un drept de asistență socială, ci un drept de asigurare socială, este întemeiată pe principiul contributivității.

20. Prin urmare, Curtea a constatat că, în realitate, tratamentul juridic diferit criticat decurge dintr-o eronată interpretare a dispozițiilor art. 74 din Legea nr. 263/2010 în raport cu dispozițiile actuale ale art. 73 din aceeași lege.

21. Cât privește critica referitoare la imposibilitatea persoanelor care s-au născut fără capacitate de muncă de a obține o pensie de invaliditate, întrucât nu pot, din cauza bolii de care suferă, să realizeze un stagiul de cotizare, Curtea a reținut că pensia de invaliditate este concepută ca o contraprestație a sistemului public de pensii pentru persoanele care și-au pierdut capacitatea de muncă. Ipoteza vizată de legiuitor are în vedere intervenirea unei cauze imprezvizibile, invalidante care împiedică persoana să mai muncească după ce aceasta a început să desfășoare o activitate profesională și să cotizeze la sistemul public de pensii. Pierderea totală sau cel puțin a jumătate din capacitatea de muncă din cauza situațiilor enumerate la art. 68 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 263/2010 este un eveniment aleatoriu ce nu poate fi controlat de persoana în cauză și de aceea justifică acordarea pensiei de invaliditate indiferent de stagiul de cotizare realizat.

27. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Brașov — Secția civilă în Dosarul nr. 1.175/119/2019 al acestei instanțe și de Kulcsar Alexandru-Norbert în Dosarul nr. 961/119/2019 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 73 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Brașov — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 decembrie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Patricia-Marilena Ionea

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea descrierii tehnice și a valorii de inventar ale bunului imobil cu numărul M.F. 64120 aparținând domeniului public al statului, divizarea numărului M.F. 64120 și transmiterea părții divizate din acesta din administrarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, prin Administrația Națională „Apele Române”, în administrarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare

Având în vedere prevederile art. 2¹ și 2² din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 288 alin. (1) și art. 299 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 867 alin. (1), art. 868 alin. (1) și art. 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea descrierii tehnice și a valorii de inventar ale bunului imobil cu numărul M.F. 64120 aflat în administrarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, prin Administrația Națională „Apele Române” — Administrația Bazinală de Apă Buzău—Ialomița, ca urmare a intabulării și a reevaluării, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă divizarea numărului M.F. 64120 și atribuirea unui număr M.F. nou pentru bunul imobil „Clădire distribuție mal și accesorii” ca urmare a înscrierii acestuia într-o carte funciară distinctă, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — (1) Se aprobă transmiterea bunului imobil „Clădire distribuție mal și accesorii” rezultat în urma divizării din administrarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, prin Administrația Națională „Apele Române” — Administrația Bazinală de Apă Buzău—Ialomița, în administrarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 3.

(2) Bunul imobil „Clădire distribuție mal și accesorii” care face obiectul transmiterii se va utiliza în conformitate cu scopul și

destinația pentru care a fost construit, respectiv asigurarea volumului cu apă necesar irigațiilor.

Art. 4. — Predarea-preluarea bunului imobil prevăzut la art. 3 se face pe bază de protocol încheiat între Administrația Națională „Apele Române”, prin Administrația Bazinală de Apă Buzău—Ialomița, și Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 5. — Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, prin Administrația Națională „Apele Române”, și Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare, își vor actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, vor opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 12, respectiv în anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Mircea Fechet

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Florin-Ionuț Barbu

p. Ministrul finanțelor,

Mihai Diaconu,

secretar de stat

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunului imobil cu numărul M.F. 64120 aflat în domeniului public al statului și în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, prin Administrația Bazinală de Apă Buzău—Ialomița, instituție publică aflată în coordonarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, la care se actualizează descrierea tehnică și valoarea de inventar, ca urmare a reevaluării și a înscrierii în cartea funciara

1. Ordonator principal de credite (ministere sau autorități ale administrației publice centrale)	16335444	Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor
2. Ordonator secundar de credite	24326056	Administrația Națională „Apele Române”

Nr. crt.	Nr. M.F.	Codul de clasificare	Denumirea	Descrierea tehnică	Adresa	Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar (lei)
1	64120	8.17.03	Baraj lezer—Dorobanțu	<p>Stotală teren = 32.680.949 mp, Steren = 7.425.454 mp, CF nr. 23371 UAT Ulmu, Steren = 14.793.260 mp, Sconstr_C1-baraj_lezer = 172.632 mp, Sdesf_C1-baraj_lezer = 172.632 mp, Sconstr_C2-apărare_mal = 10.954 mp, Sdesf_C2-apărare_mal = 10.954 mp, CF nr. 26454 UAT Mănăstirea, Steren = 517.248 mp, CF nr. 26438 UAT Frășinet, Steren = 1.225.507 mp, CF nr. 26437 UAT Frășinet, Steren = 3.854.874 mp, CF nr. 26440 UAT Frășinet, Steren = 4.863.374 mp, Sconstr_C1-baraj_lezer = 63.906 mp, Sdesf_C1-baraj_lezer = 63.906 mp, Sconstr_C2-apărare_mal = 13.293 mp, Sdesf_C2-apărare_mal = 13.293 mp, Sconstr_C3-canal = 2.129.247 mp, Sdesf_C3-canal = 2.129.247 mp, CF nr. 26795 UAT Dorobanțu; Steren = 1.232 mp, Sconstr_C1-clădire_distribuție_mal = 404 mp, Sdesf_C1-clădire_distribuție_mal = 404 mp, CF nr. 26796 UAT Dorobanțu; conducte de refulare — 5 buc. (nr. inv. 11056CL, 11058CL, 11060CL; 11061CL și 11062CL); instalație electrică forță (nr. inv. 11126CL)</p>	Țara: România; județul: Călărași; comuna Mănăstirea, comuna Ulmu, comuna Frășinet, Dorobanțu	1998	537.255.278

DATELE DE IDENTIFICARE
ale bunurilor imobile aparținând domeniului public și aflate în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”,
prin Administrația Bazinală de Apă Buzău—Ialomița, instituție publică aflată în coordonarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor,
rezultate în urma divizării numărului M.F. 64120

1. Ordonator principal de credite (ministere sau autorități ale administrației publice centrale)			16335444	Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor			
2. Ordonator secundar de credite			24326056	Administrația Națională „Apele Române”			
3. Ordonator terțiar de credite			23706189	Administrația Bazinală de Apă Buzău—Ialomița			
Bunurile care se divizează sau rezultă din divizare	Nr. M.F.	Codul de clasificație	Denumirea	Descrierea tehnică	Adresă	Anul dobândirii/ dării în folosință	Valoarea de inventar (lei)
Bunul care se divizează	64120	8.17.03	Baraj lezer— Dorobanțu	<p>Stotală teren = 32.680.949 mp, Steren = 7.425.454 mp, CF nr. 23371 UAT Ulmu, Steren = 14.793.260 mp, Sconstr_C1-baraj_lezer = 172.632 mp, Sdesf_C1-baraj_lezer = 172.632 mp, Sconstr_C2-apărare_mal = 10.954 mp, Sdesf_C2-apărare_mal = 10.954 mp, CF nr. 26454 UAT Mânăstirea, Steren = 517.248 mp, CF nr. 26438 UAT Frăsinet, Steren = 1.225.507 mp, CF nr. 26437 UAT Frăsinet, Steren = 3.854.874 mp, CF nr. 26440 UAT Frăsinet, Steren = 48.633.746 mp, Sconstr_C1-baraj_lezer = 63.906 mp, Sdesf_C1-baraj_lezer = 63.906 mp, Sconstr_C2-apărare_mal = 13.293 mp, Sdesf_C2-apărare_mal = 13.293 mp, Sconstr_C3-canal = 2.129.247 mp, Sdesf_C3-canal = 2.129.247 mp, CF nr. 26795 UAT Dorobanțu; Steren = 1.232 mp; Sconstr_C1-clădire_distribuție_mal = 404 mp, CF nr. 26796 UAT Dorobanțu; conducte de refulare — 5 buc. (nr. inv. 11056CL, 11058 CL, 11060CL; 11061CL și 11062CL); instalație electrică forță (nr. inv. 11126CL)</p>	Țara: România; județul: Călărași; comuna Mânăstirea, comuna Ulmu, comuna Frăsinet, comuna Dorobanțu	1998	537.255.278
Bunul rezultat în urma divizării	64120	8.17.03	Baraj lezer— Dorobanțu	<p>Stotală teren = 32.679.717 mp, Steren = 7.425.454 mp, CF nr. 23371 UAT Ulmu, Steren = 14.793.260 mp, Sconstr_C1-baraj_lezer = 172.632 mp, Sdesf_C1-baraj_lezer = 172.632 mp, Sconstr_C2-apărare_mal = 10.954 mp, Sdesf_C2-apărare_mal = 10.954 mp, CF nr. 26454 UAT Mânăstirea, Steren = 517.248 mp, CF nr. 26438 UAT Frăsinet, Steren = 1.225.507 mp, CF nr. 26437 UAT Frăsinet, Steren = 3.854.874 mp, CF nr. 26440 UAT Frăsinet, Steren = 4.863.374 mp, Sconstr_C1-baraj_lezer = 63.906 mp, Sdesf_C1-baraj_lezer = 63.906 mp, Sconstr_C2-apărare_mal = 13.293 mp, Sdesf_C2-apărare_mal = 13.293 mp, Sconstr_C3-canal = 2.129.247 mp, Sdesf_C3-canal = 2.129.247 mp, CF nr. 26795 UAT Dorobanțu</p>	Țara: România; județul: Călărași; comuna Mânăstirea, comuna Ulmu, comuna Frăsinet, comuna Dorobanțu	1998	534.398.540
Bunul rezultat în urma divizării	Nr. M.F. nou	8.16.01	Ciădire distribuție mal și accesorii	<p>Steren = 1.232 mp, Sconstr_C1-clădire_distribuție_mal = 404 mp, Sdesf_C1-clădire_distribuție_mal = 404 mp, CF nr. 26796 UAT Dorobanțu; conducte de refulare — 5 buc. (nr. inv. 11056CL, 11058CL, 11060CL; 11061CL și 11062CL); instalație electrică forță (nr. inv. 11126CL)</p>	Țara: România; județul: Călărași; comuna Dorobanțu	1998	2.856.738

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunului imobil „Clădire distribuție mal și accesorii” rezultat în urma divizării numărului M.F. 64120, care se transmite din administrarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, prin Administrația Națională „Apele Române”, în administrarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare

Nr. M.F.	Codul de clasificare	Denumirea bunului imobil conform anexei nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006	Adresa bunului imobil	Descrierea tehnică a bunului imobil care se transmite în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare	Valoarea de inventar a bunului imobil care se transmite în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare
Nr. M.F. nou	8.16.01	Clădire distribuție mal și accesorii	Țara: România; județul Călărași, comuna Dorobanțu	Steren = 1.232 mp, Sconstr_C1-clădire_distribuție_mal = 404 mp, Sdesf_C1-clădire_distribuție_mal = 404 mp, CF nr. 26796 UAT Dorobanțu; conducte de refulare — 5 buc. (nr. inv. 11056CL, 11058CL, 11060CL; 11061CL și 11062CL); instalație electrică forță (nr. inv. 11126CL)	2.856.738

ACTE ALE ASOCIAȚIEI NAȚIONALE A EVALUATORILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA

ASOCIAȚIA NAȚIONALĂ A EVALUATORILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

**pentru aprobarea raportului de activitate al Consiliului
director aferent mandatului din perioada 2022—2023
și a programului de activitate al Consiliului director aferent
mandatului din perioada 2024—2025**

În temeiul art. 7 alin. (3) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 24/2011 privind unele măsuri în domeniul evaluării bunurilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 99/2013, cu modificările și completările ulterioare,

Conferința națională a Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă raportul de activitate al Consiliului director aferent mandatului din perioada 2022—2023.

Art. 2. — Se aprobă programul de activitate al Consiliului director aferent mandatului din perioada 2024—2025.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România,
Adrian Ioan Popa Bochiș

București, 12 aprilie 2024.
Nr. 1.

HOTĂRÂRE
pentru aprobarea situațiilor financiare pentru anul 2023
și a bugetului de venituri și cheltuieli pentru anul 2024
ale Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România

În temeiul art. 7 alin. (3) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 24/2011 privind unele măsuri în domeniul evaluării bunurilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 99/2013, cu modificările și completările ulterioare,

Conferința națională a Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă situațiile financiare pentru anul 2023 ale Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România.

Art. 2. — Se aprobă descărcarea de gestiune a Consiliului director al Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România pentru anul 2023.

Art. 3. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pentru anul 2024 al Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România.

Art. 4. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România,
Adrian Ioan Popa Bochiș

București, 12 aprilie 2024.
Nr. 2.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

